

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ביצה-ביצה	מאן דאמר										
ביצה שנולדה ביום טוב, בית שמאי אומרים: תאכל	[בית שמאי]									◆	■
לא תאכל.	בית הלל:									◆	■
שאור בכזית, וחמץ בככותבת	בית שמאי:									◆	■
זה וזה בכזית.	בית הלל:									◆	■
השוחט חיה ועוף ביום טוב, בית שמאי אומרים: יחפור בדקר ויכסה	[בית שמאי]									◆	■
לא ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן מבעוד יום. ומודים, שאם שחט - שיחפור בדקר ויכסה, שאפר כירה מוכן הוא.	בית הלל:									◆	■
במאי עסקינן?										^	◇
אילימא בתרנגולת העומדת לאכילה										!	
מאי טעמייהו דבית הלל? אוכלא דאפרת הוא										ז	
אלא בתרנגולת העומדת לגדל ביצים										!	
מאי טעמייהו דבית שמאי? מוקצה היא										ז	
ומאי קושיא? דלמא בית שמאי לית להו מוקצה?										ז	
קא סלקא דעתין: אפילו מאן דשרי במוקצה - בנוול אסר										!	
מאי טעמייהו דבית שמאי?										ז	
לעולם בתרנגולת העומדת לגדל ביצים, ודאית ליה מוקצה אית ליה נולד, ודלית ליה מוקצה לית ליה נולד, בית שמאי כרבי שמעון ובית הלל כרבי יהודה.	רב נחמן:									!	◇
ומי אמר רב נחמן הכי?										ז	
מגביהין מעל השלוחן עצמות וקליפין	והתנן: בית שמאי:									◆	■
מסלק את הטבלא כולה ומנערה.	בית הלל:									◆	■
אנו אין לנו אלא בית שמאי כרבי יהודה, ובית הלל כרבי שמעון	ואמר רב נחמן:									ז	◇
גבי שבת, דסתם לן תנא כרבי שמעון	אמר לך רב נחמן:									!	◇
מזתכין את הדלועין לפני הבהמה, ואת הנבלה לפני הכלבים	דתנן:									!	■
מוקים לה לבית הלל כרבי שמעון.										!	◇
אבל גבי יום טוב דסתם לן תנא כרבי יהודה										!	◇
אין מבקעין עצים מן הקורות ולא מן הקורה שנשברה ביום טוב	דתנן:									!	
מוקים לה לבית הלל כרבי יהודה.										!	◇
מכדי, מאן סתמיה למתניתין - רבי, מאי שנא בשבת דסתם לן כרבי שמעון, ומאי שנא ביום טוב דסתם לן כרבי יהודה?										ז	◇
שבת דחמירא ולא אתי לזלוזלי בה - סתם לן כרבי שמעון דמיקל, יום טוב דקיל ואתי לזלוזלי ביה - סתם לן כרבי יהודה דחמיר.	אמרי:									!	◇
במאי אוקימתא, בתרנגולת העומדת לגדל ביצים ומשום מוקצה, אי הכי אדמפלגי בביצה לפלגו בתרנגולת										ז	◇
להודיעך כחן דבית שמאי דבנולד שרי.										!	
ולפלוגי בתרנגולת להודיעך כחן דבית הלל דבמוקצה אסרי										ז	
וכי תימא כח דהתירא עדיף										!	

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ■ † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
--	---

ביצה-ביצה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ונפלוג בתרווייהו:												◊	ב:	
תרנגולת העומדת לגדל ביצים, היא וביצתה, בית שמאי אומרים: תאכל	[בית שמאי]											‡ ♦	ב:	
לא תאכל.	בית הלל:											‡ ♦	ב:	
לעולם בתרנגולת העומדת לאכילה, וביום טוב שחל להיות אחר השבת עסקינן, ומשום הכנה	אלא אמר רבה:											!	◊	ב:
כל ביצה דמתילדא האידינא - מאתמול גמרה לה.	וקסבר רבה:											!	◊	ב:
ורבה לטעמיה												■	ב:	
מאי דכתיב (שמות טז) והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו - חול מכן לשבת, וחול מכן ליום טוב, ואין יום טוב מכן לשבת, ואין שבת מכינה ליום טוב.	דאמר רבה:											■ ■	◊	ב:
אלא מעתה, יום טוב בעלמא תשתרי?	אמר ליה אבוי:											‡	◊	ב:
גזרה משום יום טוב אחר השבת.												!	◊	ב:
שבת דעלמא תשתרי?												‡	ב:	
גזרה משום שבת אחר יום טוב.												!	ב:	
ומי גזרינן?												‡	ב:	
השוחט את התרנגולת ומצא בה ביצים גמורות - מותרות לאכלן ביום טוב.	והא תניא:											‡ ■	◊	ב:
ואם איתא, ליגזר משום הנך דמתילדן ביומיהן												‡	ב:	
ביצים גמורות במעי אמן מילתא דלא שכיחא היא, ומילתא דלא שכיחא - לא גזרו בה רבנן.	אמר ליה: [רבה]											!	◊	ב:
גזרה משום פירות הנושרין	רב יוסף:											!	◊	ב:
פירות הנושרין טעמא מאי - גזרה שמא יעלה ויתלוש, היא גופה גזרה, ואנן ניקום ונגזור גזרה לגזרה?	אמר ליה אבוי:											‡	ב:	